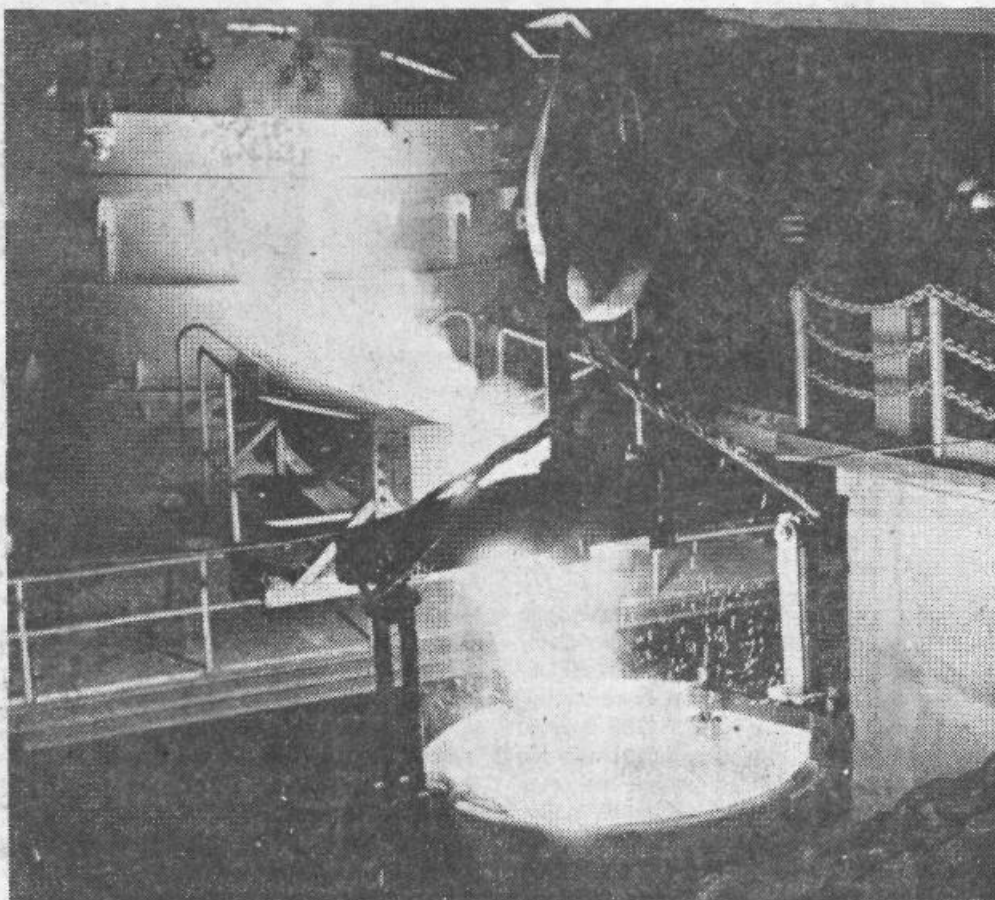

Velika delovna zmagaja: v Litostroju je steklo jeklo iz nove 25-tonske elektro obločne peči

Komu gorijo sveče?

Cilji, ki smo si jih zastavili na začetku letošnjega leta, so bili ambiciozni, toda rezultati kažejo, da je z odločno akcijo in boljšim delom moč marsikaj narediti. Daleč smo seveda še od trenutka, ko si bomo lahko oddahnili, toda rezultati gospodarjenja odpirajo vsaj perspektive.

Žal pa se nam je v jesenskih mesecih v našo že tako težko situacijo vmešala še ena temna sila. Temna dobesedno in v prenesenem pomenu: električni mrk. V naši republiki sveče doslej še niso svetile tako pogosto, da bi nas to že vznemirjalo, v nekaterih krajih Jugoslavije pa so večurne redukcije (ponekod tudi po 16 ur na dan) postale vsakdanja stvar. Ljudje prezebajo v temi, stroji v tovarnah se ustavljajo... Pojavljajo se že prvi obrisi nove izvedbe nacionalizma — energetskega nacionalizma. Časniki srdito primerjajo, kdo ima elektriko in

kdo ne, kje imajo redukcije in kje se veselo vrtiljo razkošno razsvetljeni vrtiljaki.

Takšno energetsko preštevanje seveda ne more prinesiti več energije. Tudi trkanje po prsah, češ, mi smo vlagali, vi pa ne, zdaj mi imamo elektriko, vi pa ne... ne bo prižgalo niti ene žarnice. Dežja ni, akumulacijska jezera so prazna in reši nas lahko edino strogo, dosledno varčevanje. Povsod, za vsakim strojem in v slehernem stanovanju. Kajti če stojijo stroji v Makedoniji, bodo čez čas zaradi pomanjkanja reprodukcijskega materiala stali tudi v Sloveniji. To je poenostavljeno povedano — vendar najbolj realno slika našo energetskega situacijo.

Če ne bomo varčevali, ne bo elektrike. Če ne bo elektrike, bodo naše gospodarske težave le še hujše in cilji, ki smo se jim že začeli bližati, bodo spet oddrveli v megleno daljavo. S svečami jih bomo težko našli...

Vukašin Lutovac — novi predsednik OK SZDL

Na volilni seji občinske konference SZDL Ljubljana-Šiška je bil za predsednika izvoljen Vukašin Lutovac iz Medvoda.

Po zahvali za izkazano zaupanje je spregovoril zbranim delegatom in gostom. Poudaril je, da ne bo uspehov brez sodelovanja množice aktivistov, krajevnih konferenc, organizacij in društev. Socialistično samoupravljanje se je potrdilo, toda mora se nenehno potrjevati kot nenadomestljiv in učinkovit sistem za razreševanje vseh družbenih vprašanj in človeka kot posameznika.

»Zahtevamo od organizacij združenega dela, naj realno planirajo, da več in boljše naredijo, da več izvažajo, ne potrudimo pa se, da bi jim to omogočili. Preveč neznank je v našem planiranju in preveč administrativnih ukrepov med letom, ki tako spreminjajo pogoje gospodarjenja, da zavirajo samoupravljanje in silijo delavca v položaj, da se ne čuti več odgovornega za celovito gospodarjenje, za ustvarjanje dohodka za lasten položaj. Našo učinkovitost pa hromijo tudi razna povprečja.

V našem vsakdanjem delu se bomo morali preleviti iz odličnih analitikov v pobudnike konkretnih akcij, v spreminjevalce tistega, kar ni dobro. Zadnji čas je, da se prenehamo izčrpavati s pripravo lepo napisanih

resolucij, stališč in sklepov, saj nam potem zmanjka moči za uresničitev le-teh. Udomačila se je praksa, da ko se nekaj dogovorimo, že mislimo, da je s tem stvar že opravljena. Ne preverjamo sklepov, ne zahtevamo odgovornosti, ne ocenimo realnosti in objektivnih možnosti uresničevanja, temveč skličemo novo sejo in sprejmemo nove sklepe, stališča...«

Ob koncu svojega nagovora se je zahvalil vsem aktivistom SZDL za uspešno opravljeno delo v preteklem obdobju.